

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ЦЕНТРУ ГУМАНІТАРНОЇ ОСВІТИ

Н.В. Алексєнко

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Під дистанційним навчанням розуміють індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу, що базується на принципах самостійного навчання та передбачає використання як традиційних методів навчання, так і нових інформаційних і телекомунікаційних технологій, впровадження інтерактивних технологій. Тобто дистанційне навчання – це коли взаємодія того, кого навчають, і викладача відбувається на відстані, єдина умова – доступ до мережі Інтернет.

Дистанційні курси характеризуються: можливістю навчатися у зручний час, здобуттям освіти без відриву від основної роботи; використанням новітніх педагогічних, психологічних, методичних розробок; гнучкістю (викладання матеріалу з урахуванням підготовки та здібностей студентів); розподілом матеріалу на окремі функціонально завершені теми (модулі), які вивчаються у міру засвоєння; активним спілкуванням між студентами і викладачем, що значно посилює мотивацію до навчання, поліпшує засвоєння матеріалу (лекції складають лише невелику частку, процес навчання орієнтує студентів на творчий пошук інформації, вміння самостійно набувати необхідні знання і застосовувати їх у вирішенні практичних завдань з використанням сучасних технологій; викладач дистанційної форми виступає більше у ролі помічника, наставника, радника); більші можливості контролю якості навчання, які передбачають проведення дискусій, використання самоконтролю (дистанційна програма навчання передбачає більш жорсткі вимоги відносно термінів виконання письмових завдань).

Серед способів організації дистанційного навчання найбільш поширеними є такі: 1) інтерактивне телебачення (його перевага у безпосередньому візуальному контакті з аудиторією, але воно є досить дорогим у використанні); 2) комп'ютерні телекомунікаційні мережі (спілкування за допомогою електронної пошти та відеозв'язку). До речі, цей спосіб є найбільш розповсюдженим і недорогим; 3) поєднання технологій запису навчального матеріалу на електронні носії та мережі

Інтернет (це дає можливість отримувати великий обсяг інформації і за рахунок цього значною мірою оптимізувати процес дистанційного навчання. Якщо немає можливості користуватися мережею Інтернет, то використовується кейсова форма: студенту видається так званий "кейс", що містить усі необхідні навчальні матеріали і посібники).

Ефективність результатів навчання при використанні дистанційної форми залежить від бажання навчатися і вміння працювати самостійно, що сприяє розвитку таких рис майбутнього фахівця, як ініціативність, самостійність, дисциплінованість та відповідальність.

В.Ф. Антонова

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ОСВІТОЮ

Динаміка світових тенденцій розвитку суспільних процесів є інноваційною за змістом та потребує від України вибору випереджувальної моделі подальшого розвитку та мобілізації суспільних ресурсів.

Для розв'язання цієї проблеми треба будь-яку інновацію систематизувати, співвідносити із вітчизняним досвідом. Складання власного педагогічного досвіду, спираючись на інтеграції, традиції та інновації є перспективним шляхом розвитку освіти в Україні у XXI ст.

Для того щоб ці умови були здійсненими (у разі їх відсутності інноваційні процеси мають деформований вигляд або не реалізуються взагалі) недостатньо формального виконання усіх вимог упровадження нововведень, необхідно відтворити ту випереджувальну модель державного управління освітою, яка дасть можливість безпосередньо впливати на кінцевий результат.

Таким чином, виникає потреба у масштабних інноваціях, у розробці й застосуванні в державному управлінні освітою сучасних методів моделювання та сучасних інформаційних технологій, які пристосовані до комп'ютерної реалізації підтримки прийняття державно-управлінських рішень в освіті, що дозволить забезпечити швидке їх прийняття.

Г.Ф. Арбузов

РИТОРИЧНІ ЗАСОБИ АКТИВІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ НА ЛЕКЦІЇ

Тенденція до зміни функцій сучасної лекції у вищій школі закономірно викликає пошук нових типів лекційних занять, які спрямовані на стимулювання пізнавального і професійного інтересу студентів, активізацію їх навчальної роботи на самій лекції. Нетрадиційні лекції